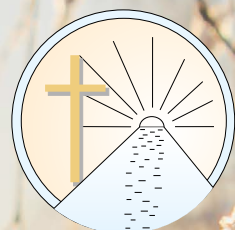
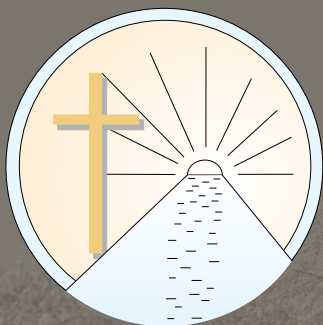

SIONS JULTIDNING

2025

SIONS JULTIDNING 2025

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Joel Ahlvik, Magnus Enlund,
Kristian Gäddnäs, Eva Hag-
näs, Karl-Henrik Snellman
och Jerry Sundkvist

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

OMSLAGSBILD

David Forsblom

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Print&Package
Group Oy

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud.
Han var i begynnelsen hos Gud. Genom honom har allt blivit till, och utan
honom har inget blivit till, som är till. I honom var liv, och livet var männi-
skornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

En man trädde fram, sänd av Gud. Hans namn var Johannes. Han kom
som ett vittne för att vittna om ljuset, för att alla skulle komma till tro
genom honom. Själv var han inte ljuset, men han kom för att vittna om ljuset.

Det sanna ljuset, som ger ljus åt alla människor, skulle nu komma till världen.
Han var i världen och världen hade blivit till genom honom, och världen
kände honom inte. Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom.
Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som
tror på hans namn. De är inte födda av blod eller av köttets vilja eller
av någon mans vilja utan av Gud.

Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en
härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning.

JOHANNESVANGELIET 1:1-14

* * * * *

Herre, vår Gud, Fader i himlen.
Vi har samlats i glädje för att tacka dig
för barnet Jesus som har fötts åt oss,
för den nya människan som har kommit in i världen.
Hat och vrede stryks nu bort. Där det nya livet föds är det fred,
ingenting annat än fred, ljus utan skugga, glädje utan gränser.
Fader, i dag anar vi försoningens under bland oss.
Låt försoningen segra ibland oss,
du som är sann Gud
från evighet till evighet.

JULBÖN UR EVANGELIEHANDBOKEN

Apostlarnas kyrka fiskar tillsammans

»Då vinkade de åt sina vänner i den andra båten att komma och hjälpa dem. Och de kom och fyllde båda båtarna så att de var nära att sjunka« (Luk 5:7).

PÅ JESU TID fiskade man med stora nät. Därför behövdes flera fiskare som samarbetade kring fiskandet. Ibland krävdes även hjälp av andra båtar. När man fiskar är det viktigt att alla fiskare har samma vision och förståelse för hur nätet används. Annars misslyckas fisket och nätet trasslar ihop sig.

Kristi kyrka fiskar människor. Från början har den haft gemensamt formulerade bekännelser, vilka vi kan se som Jesu fiskeinstruktioner. Jesus gav apostlarna fiske-redskapen; ordet, dopet och nattvarden samt instruktioner för hur dessa ska användas. Apostlarna hade alltså läran om Kristus, evangeliet och de heliga sakramenten. Allt givet av Kristus själv. Läran användes i förkunnelsen, så att den styrde predikan och vittnesbördet. Man godkände förkunnelse som stod i enlighet med läran, medan avvikande förkunnelse och undervisning förbjöds. Läran var måttstocken som mätte om en kristen följde eller avvek från det Herren hade gett.

Måttstocken gällde även apostlarna. Också deras undervisning och liv granskades med bekännelsen. Paulus motsatte sig Petrus agerande i Galatiens församling eftersom han *inte var på rätt väg efter evan-*

geliets sanning. Paulus var trogen Kristi lära, från vilken Petrus avvek. Petrus fick höra omvändelsepredikan från sin broder och återvände till att använda Kristi nät på rätt sätt (Gal 2:11, 14).

LÄRAN BLIR BEKÄNNELSER

Utifrån den lära apostlarna fått formades bekännelser. Redan apostlarna formulerade bekännelseformler för att underlätta för församlingarna att komma ihåg undervisningen. Dessa sjöngs och reciterades i församlingarnas gudstjänster. Nästkommande generationer formade utifrån Skriften så kallade *trons regler*, för att vägleda undervisningen i de snabbt växande församlingarna. Alla hade nämligen inte tillgång till apostlarnas brev. Samtidigt vägledde trons regler nya generationer av pastorer att undervisa och förstå Skriften rätt.

Utifrån trons regler formulerades trosbekännelser som rätade upp församlingarnas led i gemensam lära. Trycket från felaktiga läror, och villoläror som spridits i församlingarna, krävde ett gemensamt verktyg för att lätt kunna identifiera rätt och fel lära. Vid sidan av att bekännelser styrde församlingarnas samarbete varnade de även för samarbete med vissa församlingar. Restriktionen var att man inte kunde börja fiska tillsammans med en församling som inte ville ansluta sig till de gemensamma bekännelserna. Bekännelserna som formu-

Konstnären James Tissots (1836–1902) gestaltning av Lukasevangeliet 5:1–11. Efter att ha fått blicka in i Jesu godhet och makt, som ledde till att näten blev överfulla med fisk, utbrast Petrus: "Gå bort från mig, Herre! Jag är en syndig människa."

lerades under 300–400-talet förenar fortsättningsvis församlingar i bekännelsen av den treenige Guden.

BIBELNS AUKTORITET

I DE LUTHERSKA KYRKORNAS LIV

Efter kyrkofädernas tid har Kristi kyrka mött större och mindre utmaningar. Vissa områden har höjt sig över andra. En del har utvecklat den mottagna läran med hjälp av filosofier. Andra har idealiserat tillbakadragande från världen. Därmed har de övergett vittnesuppdraget och missionen.

Reformationsförsamlingarna, som samlades bakom en gemensam bekännelse i Augsburg, hade mött allt det ovannämnda. I sin bekännelse anslöt de sig först till den gamla kyrkans bekännelser och visade att de inte grundade en ny kyrka. De fortsatte i den kyrka som en gång grundats.

Reformationens formella grund var:

»Bibeln är den högsta normen för tro och liv.« Församlingarna sa inte »Endast Bibeln«, utan lyfte fram Bibeln som sin *högs- ta* norm, under vilken alla andra regler stod. Med detta erkände de kyrkans historia, dess liturgi och många goda kyrkliga traditioner. De ville fortsätta i dessa, eftersom de såg att den Helige Ande, trots fädernas svaghet, varit verksam i kyrkans historia. Mässan avskaffades inte och församlingsundervisningen fortsatte i katekesttraditionen. Kyrkofädernas brev lästes, bemöttes med respekt och deras auktoritet hade betydelse. Allt detta grundades i viljan att fortsätta fisket i den kyrka som apostlarna grundat.

SPÄNNINGAR OCH FÖRSAMLINGSLIV

I reformationens undervisning fick Paulus, Johannes och Petrus texter tillbaka sin försvagade röst, så att deras vittnesbörd åter

kunde höras klart och förkunna Kristus med ursprunglig kraft i kyrkan.

Att lyfta Bibeln som högsta norm, högre än Roms biskop och kyrkofäderna, skapade förstås spänningar i relation till andra församlingar. Även om många församlingar anslöt sig, gjorde inte alla det. Inte till den bibeltolkning som återvände till Bibeln. Många fortsatte att följa den medeltida filosofiskt präglade teologin eller den från Rom ledda undervisningen. Efter en tid hände det sig att det kunde finnas församlingar av tre olika trons läror: lutherska, schweizisk-reformerta och romersk-katolska.

KATEKESEN SKAPAS

Luther märkte att troende inte kunde trons grundasaker. Därför uppmanades han av den lokala fursten att skapa en enkel lärobok för troende. Lilla och Stora katekesen hade formulerats strax före den Augsburgska bekännelsen. Katekeserna riktade sig inte till diskussioner mellan kyrkor såsom Augustana gjorde, utan riktade sig till församlingslivets behov. Lilla katekesen var en lärobok för föräldrar i kristen undervisning av barn och husfolk, för att de skulle förstå och kunna ta emot det som de sedan fick i gudstjänsten.

Katekesen föddes in i gudstjänstens kontext. Den vägledde förståelsen av budskapet i den gemensamma gudstjänsten och deltagandet i sakramenten. Vid sidan om Lilla katekesen var Stora katekesen en instruktion till präster och predikanter för att undervisa Bibelns lära, så som den ursprungligen undervisats i Bibeln och kyrkan genom årtusenden. Katekesen följer verkligen i Kristi hjords fotspår.

APOSTLARNAS FORTSÄTTER

ATT LÄRA OSS FISKA

Behöver vi fiska på samma sätt som tidigare generationer gjort under 2 000 år? Behöver vi bekännelser och katekeser idag, eller har vi blivit så andliga och kunniga i Bibeln att vi kan vara våra egna lärare? Har vi blivit så kunniga att vi kan fiska utan instruktioner, som har sin grund i den kunskap som Kristus själv en gång undervisade apostlarna? En lärdd eller olärdd kristen kan idag vara lika fast i egna filosofiska idéer som generationer före oss. En läsanvisning till Bibeln har varit nödvändig i Kristi kyrka redan från apostlarnas tid – och är lika nödvändig idag. Samma gamla filosofiska tolkningar rör sig fortfarande bland oss idag och vill sudda det klara ordet. I församlingar och väckelserörelser behöver vi handledning från beprövade bekännelser, trots att några tycker att det räcker med nutida präster och predikanter. Vi borde alltid komma ihåg att i sista hand det är inte vi som fiskar, utan Herren med sina apostlar, genom oss.

ÄNGLARNAS FÖRKUNNELSE AV GLÄDJE

– GUD HAR BÖRJAT FISKA!

Änglarna förkunnade evangeliet för herdarna på fältet: *»I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren.»* Detta var en bekännelse som herdarna kom ihåg hela sitt liv och som de meddelade vidare till Kristi kyrka. Kristi kyrka sjunger ännu änglarnas sång från himlen i sin gudstjänst efter syndaavlösningen: *»Ära vare Gud i höjden, och frid på jorden bland människorna som han älskar.»* Från himmelska gudstjänsten vid Betlehems åkrar inledde Himmels Gud sitt fiske och Han har aldrig avslutat. Herren älskar dig och förlåter. Du får fortfarande vara en av oss fiskar i Herrens nät. Ha en välsignad jul! ✚

Vesa Pöyhtäri

Din konung kommer i ödmjukhet

Första söndagen i advent • Matteusevangeliet 21:1-9

SÄG ALLTSÅ TILL DOTTERN SION, säger profeten, att hon inte skall stöta sig på hans ankomst i ringhet, att hon tillsluter ögonen och upplåter öronen, så att hon inte ser, hur fattig han gör sitt intåg utan istället hör, vad man säger om denne ringe konung. Ringheten och armodet ser man. Han rider ju in på en åsna utan sadel och sporrar. Men att han borttar synden från oss, att han dödar döden och ger evig helighet, evig salighet och evigt liv, det ser man inte. Det måste man höra om och tro på. Säg alltså till dottern Sion, säger Sakarja, att hon skall besinna detta och inte stöta eller förarga sig på, att han gör ett så jämmerligt intåg och lider en så smäddig död. Ty allt detta sker dig tillgodo. Han vill på så sätt hjälpa dig såsom en frälsare från djävulen och döden och vill helga dig och fria dig från synden.

Om man inte vill fatta detta med öronen, utan vill se det med sina ögon, så kan man lika gärna ge upp. Ty med denne konung förhåller det sig på ett helt annat sätt än med andra konungar. Vad dessa gör, gör de med pompa och ståt. Allt ser stort och ståtligt ut. Så förhåller det sig inte med Kristus. Hans verk är detta, att han vill hjälpa från synden och döden. Först och främst i dopet. Då ser våra ögon ingenting annat än helt vanligt vatten. Också genom Ordet och predikan vill han hjälpa från synden och döden. Då ser våra ögon ingenting annat än en människas andedräkt. Men vi skall ta

oss till vara och inte rätta oss efter ögonen, utan tillsluta dem och öppna öronen och höra Ordet. Detta ord lär oss, att vår Herre Jesus Kristus har gjutit sitt blod för oss till syndernas förlåtelse och till evigt liv. Sådana gåvor vill han ge oss i det heliga dopet, i nattvarden, i predikan och i avlösningen. Där skall vi verkligen finna dem. Nu är det visst sant att det inte ser ut som om sådana gåvor kunde skänkas genom ett vattnets bad, genom ord och sakrament. Men låt inte dina ögon förvilla dig. Den gången, då Kristus gjorde sitt intåg på en lånad åsna och sedan lät sig korsfästas, tycktes detta också vara något alltför ringa för att bortta synd, död och helvete. Ingen kunde se detta på honom, men profeten säger det. Därför måste man tro det och uppfatta det med sina öron. Man kan ju inte se det med sina ögon.

Därför säger evangelisten: »Säg till dottern Sion.« Och profeten säger: »Fröjda dig storligen, du Sions dotter! Höj jubelrop, du Jerusalems dotter! Se, din konung kommer till dig.« Hurudan konung? En helig, rättfärdig konung och en frälsare eller hjälpare, som vill vara din heliggörare och din frälsare. Sin helighet och rättfärdighet vill han ikläda dig, så att du blir fri från synden, och sitt liv vill han ge för dig, så att du genom hans död blir frälst från den eviga

Fortsätter på sid 9.

FINLANDS SJÄLVSTÄNDIGHET 108 ÅR

VÅRT LAND FIRAR I ÅR sin 108:e självständighetsdag. Självständigheten innebär att vi får fatta egna beslut, leva i frihet och fritt utöva vår kristna tro.

Vi som är födda långt efter de senaste krigen i vårt land förstår inte på samma sätt, som de som var med och försvarade fosterlandet mot fienden, att tacka Gud för denna gåva.

Vi läser i 5 Mosebokens sjunde kapitel de ord som så väl passar in på vårt land: »*Det var inte för att ni var större än andra folk som Herren fäste sig vid er och utvalde er, ni var tvärtom mindre än alla andra folk. Utan det var därför att Herren älskade er.*«

Detta bibelord gick i uppfyllelse redan i december 1917 då vårt land förklarades självständigt. Det som då skedde visar på Guds ledning och välsignelse. Vårt land hade tillhört Ryssland sedan år 1809 och hade varit på många sätt i stora prövningar. Men drömmen om ett självständigt land levde i människornas tankar. Säkert var det många som bad till Gud att detta skulle bli verklighet.

Förryskningstiden som blommade ut under generalguvernören Bobrikovs ledning var en svår tid i vårt land. Ockupationsmakten försökte på detta sätt eliminera det finska folkets identitet samt försökte få finländarna att bli ryska. Detta påskyndade nog förberedelserna för självständighetsförklaringen som kom på kvällen den 6 december 1917. Säkert tackade man Gud i gårdarna runtom i vårt land, samtidigt som man såg med bävan och oro mot framtiden. Hur skulle vårt lilla och fattiga land klara sig?

Inbördeskriget som rasade under år 1918 var nog det dystraste i vårt lands historia. Skyddskårerna, som då bildades, blev med tiden grunden till den finska Försvarsmakten. Mellankrigstiden, som sträckte sig fram till vinterkriget hösten 1939, var en tid då misstron mellan människogrupperna var stor i vårt land.

Vinterkriget, som bröt ut den 30 november 1939, blev det som enade finländarna. Nu hotades landet av en yttre fiende och

då glömdes all fiendskap och bitterhet. Nu skulle man försvara hem, tro och fosterland. Fortsättningskriget 1941–1944 var nog en bönnernas tid i vårt land. Aldrig har vårt folk lagt sin framtid i Guds, den allsmäktiges hand som då. Min pappa berättade att farmor kom till barnens sängar varje kväll och hon bad tillsammans med barnen att deras pappa skulle få komma hem från kriget och att Finland skulle få fred. Gud hörde dessa böner och vårt land fick fred, om än en dyrköpt sådan eftersom många karelare måste lämna sina hem och hitta nya boplatser på andra håll i Finland. Nu började återuppbyggnings-tiden. De skador som kriget åstadkommit skulle repareras. Nästan hela norra Finland hade bränts ner av tyskarna under deras reträtt norrut och städer, byar och nästan alla kyrkor skulle byggas upp igen.

Vi har nu fått leva självständiga i 108 år och vi har ett stort välstånd i vårt land. Idag

lever inte de människor längre som försvarade vårt land. De som kunde berätta om hur Gud höll sin beskyddande och välsignande hand över oss. Nu är det vår tur att föra budskapet vidare; att allt det vi äger och har är välsignelser givna av Gud. Finlands folk håller på att glömma Gud och Hans stora välsignelse över vårt land. Nu har en tid kommit då människorna ställer sig själva i centrum och inte längre räknar med Gud och Hans ledning.

Vi tackar Gud för ett fritt och självständigt land och ber att Han ännu skulle vara nådig mot oss. Vi ber att Han fortsättningsvis skulle hålla sina välsignande och beskyddande händer över vårt land och folk.

Må Guds välsignelse vila över oss alla. ✚

Stig-Erik Enkvist

Fortsättning från sid 7.

döden. Ta alltså inte anstöt av hans ringhet och fattigdom. Den blir dig till rikedom och liv. Tacka honom för det och trösta dig därmed, ty allt har skett för din skull och dig till godo.

Sådan är nu vår konung, den käre Herren Jesus Kristus, och sådant är hans rike och hans ämbete. Han befattar sig inte med penningar, med stora slott och världsligt prål. Men när vi måste dö och inte längre får behålla livet här, så är detta hans ämbete och verk, att vi av hans lidande och död vet var vi skall hamna, att vi kan säga: »Jag är heliggjord genom min konung Jesus Kristus. Fördenskull har han kommit i sådan ringhet och låtit sig spikas på korset, att han skulle göra mig rättfärdig och fördränka

min synd och död.» Den som på detta sätt tror det han får höra och det som predikas i evangeliet, han har det också. Fördenskull är det heliga dopet inrättat av Kristus, att han därigenom skulle få ikläda dig sin rättfärdighet, att hans helighet och hans oskuld skulle bli din egen. Vi är ju alla arma syndare. Men i dopet tröstar Kristus oss och säger: »Räck mig din synd och tag emot min rättfärdighet och helighet. Avkläd dig din död och ikläd dig mitt liv.» Det är i själva verket detta Kristus kallar sitt regemente. Ty allt hans ämbete och verk är detta att dagligen avkläda oss synd och död och ikläda oss sin helighet och sitt liv. ✚

Martin Luther

Texten är hämtad ur Luthers *Huspostilla*.

Din konung kommer i härlighet

Andra söndagen i advent

Lyssna, du Israels herde! Du som leder Josef som en hjord, du som tronar på keruberna, visa dig i glans! Gud, upprätta oss! Låt ditt ansikte lysa så att vi blir frälsta. Herre Gud Sebaot, hur länge ska din vrede ryka mot ditt folks bön? Du har låtit dem äta tårars bröd och dricka tårar i fullt mått. Du gör oss till ett stridsämne för våra grannar, och våra fiender hånar oss. Gud Sebaot, upprätta oss! Låt ditt ansikte lysa så att vi blir frälsta.

Psaltaren 80:2, 4–8

Så kasta inte bort er frimodighet, den ger stor lön. Ni behöver uthållighet för att göra Guds vilja och få vad han har lovat. För: Ännu en kort liten tid, så kommer han som ska komma, och han ska inte dröja. Min rättfärdige ska leva av tro. Men drar han sig undan, har min själ ingen glädje i honom. Men vi tillhör inte dem som drar sig undan och går förlo-rade, utan dem som tror och vinner sina själar.

Hebreerbrevet 10:35–39

Jesus Kristus, vår Befriare.
I vårt mörker hör vi budskapet om
att du är den som skall komma.
Stilla gömmer vi orden.
Gör oss tålmodiga.
Gör oss vaksamma.
Hjälp oss att våga lita på dig
och leva i den verklighet
som vi ännu inte ser.
Hör oss, du som med Fadern
och den helige Ande
lever och regerar i evighet.
Amen.

Bön för andra söndagen i advent

Altartavlan i Karjasilta-
kyrkan i Uleåborg.

Spänn bältet om livet och håll lamporna brinnande. Var som tjänare som väntar sin herre hem från bröllopsfesten och som genast är redo att öppna för honom när han kommer och knackar på. Saliga är de tjänare som Herren finner vakna när han kommer. Jag säger er sanning-en: Han ska fästa upp sina kläder och låta dem lägga sig till bords och själv komma och betjäna dem. Saliga är de han finner vakna, även om han skulle komma mitt i natten eller på småtimmarna. Men det förstår ni att om husägaren hade vetat när tjuven kom, då hade han inte låtit någon bryta sig in i hans hus. Var beredda också ni, för Människosonen kommer när ni inte väntar det.

Lukasevangeliet 12:35–40

Guds Lamm

Tredje söndagen i advent • Johannesevangeliet 1:35-37

EVANGELIETEXTERNA FÖR TREDJE ADVENT för oss till Judeens öken. Där i den torra vildmarken dukas inte den här världens dignande julbord. Däremot serveras livets bröd som kommer ner från himlen och förmår stilla din andliga hunger. I öken strömmar livets vatten fram då profetiorna uppfylls. Här erbjuds det friska vattnet som släcker din andliga törst. En röst ropar i öken. Vi möter vägrödjaren Johannes, som bereder vägen för konungen Jesus.

Johannes har ett enkelt budskap »*Se Guds Lamm!*« Johannes var rösten som ropade i öken: »*Gör vägen rak för Herren!*« Gör vägen rak för Lammet som kommer

till sin kyrka, till sin församling för att bära synden till soningsstället. Det har nu gått 2 000 år sedan Johannes vandrade i Judeens öken och ville lyfta folkets blick mot Lammet: »*Se Guds Lamm som tar bort världens synd!*«

När vi nu närmar oss julen 2025 lever vi ännu i frälsningens tid och det glada budskapet att världens synd är borttagen ljuder. Även du får gå för att fira en jul där din synd är borttagen. Att se på Lammet är den bästa julförberedelsen. Lammet själv bereder dig för sin födelsedagsfest. Han ger dig den dyrbaraste julgåvan, dina synders förlåtelse. Den här gåvan ger han dig varje dag, när du

följer Honom. När du i tro tar emot Honom i ditt hjärta tvättar han din kläder rena.

Det här budskapet ropas inte ut i varuhusens högtalare. Sällan får budskapet ens vara centralt på julfester. Men i Guds ord är det centralt. Där är det den röda tråden. Kvinnans säd föds för att krossa ormens huvud. Paradisets stängda port öppnas, när Lammet bär världens synd. Ta vägrödjarens ord till ditt hjärta även när du känner av din synd och dina misslyckanden. Synden behöver inte tynga dina axlar. Lammet vill bära din börda. Du får bekänna din synd. Du får sätta den på Lammet. Och Lammet fullbordar sin uppgift. Han bär synden och

försonar den. Det som ingen annan än han kunde göra.

Johannes stod där i öknen med två av sina lärjungar och säger »*Se Guds Lamm!*« Lärjungarna hör vad Johannes säger och följer Jesus. Inför den här julen får vi ställa oss bredvid Johannes och ta emot julens evangelium och följa det förunderliga barnet som tar världens synd på sig.

Med önskan om en välsignad julhelg, där blicken vilar på Lammet och vi tror synderna vara förlåtna i julens konungs, Jesu namn och blod. ✚

Kristian Gäddnäs, Lövö

Sök julorden

Z	O	Z	Ä	Å	E	L	Z	S	Y
O	Z	O	C	U	L	R	U	K	H
M	W	U	B	A	A	S	A	B	A
E	R	E	T	D	E	L	R	Q	Ö
Ö	Y	S	R	J	O	S	E	F	U
P	Z	E	A	M	A	R	I	A	L
U	H	Ä	N	G	L	A	R	X	F
H	X	K	R	U	B	B	A	Ä	Q
I	D	B	S	T	J	Ä	R	N	A
H	I	J	U	L	N	A	T	T	B
F	R	Ä	L	S	A	R	E	X	X

Kan du hitta de här gömda orden?

FRÄLSARE, JULNATT, STJÄRNA, KRUBBA,
ÄNGLAR, HERDAR, MARIA, JOSEF, STALL,
JESUS

Herrens födelse är nära

Fjärde söndagen i advent
Matteusevangeliet 1:18-24

BILD: TIANHAO WANG • UNSPLASH.COM

Du stjärna över Betlehem,
o låt ditt milda ljus
få lysa in med hopp och frid
i varje hem och hus.

I varje hjärta armt och mörkt
sänd du en stråle blid,
en stråle av Guds kärleks ljus
i signad juletid.

PSALMBOKEN 34:3-4

MITT I EN MÖRK och orolig värld lyser för oss en stjärna, vars stråle ger oss hopp om en ljus framtid genom tron på den frälsning som det heliga barnet har fullbordat. I den heliga natten slår änglar sin rund över de vakande herdarna. Högt över jorden ljuder mäktigt änglasången: *»Ära åt Gud i höjden, och frid på jorden bland människor som han älskar.«* Man kan säga att det var den största historiska händelsen som fick sin början i Betlehem, i Davids stad, när Jesus föddes.

Löftet, som Gud gav åt Adam och Eva i paradiset, skulle nu fullbordas. Guds frälsningsplan som förverkligades i Jesus Kristus är hela bibelns kärna och röda tråd. Paulus skriver så här:

»Men när tiden var fullbordad sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen« (Gal 4:4).

Maria hade fått budskapet om vilket enastående barn hon skulle få nåd att föda till vår värld. Ängeln Gabriels budskap var till Maria: *»Gläd dig, du benådade, Herren är med dig.«* Och ängeln sade: *»Se, du ska bli havande och föda en son, och du ska ge honom namnet Jesus. Han ska bli stor och kal-*

las den Högstes Son. Och Herren skall ge honom hans fader Davids tron. Han skall vara konung över Jakobs hus för evigt, och hans rike skall aldrig få något slut. Maria frågade Hur ska detta ske? Jag har jag ju inte haft någon man.» Ängeln svarade henne: »Den helige Ande ska komma över dig, och den Högstes kraft ska vila över dig. Därför ska barnet som föds kallas heligt och Guds Son.» Maria sade: Jag är Herrens tjänarinna. Låt det ske med mig som du har sagt.» (Luk 1)

Josef och Maria var trolovade och hade inte ännu blivit förenade som man och hustru. (Matt.1) När Josef fick vetskap om att Maria var havande tänkte han skilja sig ifrån henne i hemlighet. En Herrens ängel visade sig för honom i en dröm om natten och sade: *»Josef, Davids son! Var inte rädd att ta till dig Maria som din hustru, för barnet i henne har blivit till genom den helige Ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, för han skall frälsa sitt folk från deras synder.»*

Josef fick uppdraget att bli barnets styvfar och fostra honom som en vanlig judisk pojke, en lagens son. Jesus skulle bli den enda människan som kunde fullborda lagen som gavs genom Mose. Han skulle få samma yrke som snickaren Josef ända tills han skulle börja förkunna Guds rike.

Maria var en enkel judisk ung kvinna som blev utvald att bli den mor som skulle föda världens frälsare till vår jord. När hon sedan träffade sin släkting Elisabeth, som också väntade en son, som skulle bli den kände vägröjaren Johannes, utbrast Maria i en lovsång till Herren: *»Min själ prisar Herren, och min ande gläder sig i Gud, min Frälsare. ty han har sett till sin tjänarinnas ringhet. Och se, härefter skall alla släkten prisa mig salig. Stora ting har den Mäktige gjort med mig och heligt är hans namn. Hans barmhärtighet varar från släkte till släkte över dem som fruktar honom»* (Luk 1:46–50).

Maria fick ha Jesusbarnet inom sig ända tills hon födde honom i Betlehem i ett stall. Lukas skriver om det här: *Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba.*

Också vi får ha Jesus i våra hjärtan genom tron på honom. Paulus skriver i Kolosserbrevet: *»Kristus i er, härlighetens hopp.»* Vi får verkligen vara tacksamma, över den här oerhört stora gåvan som Gud har gett oss av barmhärtighet.

Vi får ständigt och dagligen hålla kontakt med vår Herre och Frälsare i bön på det sättet, som Paulus också uppmanar i sina brev. Jesus, som själv är Anden med vishet och förstånd och Anden med råd och styrka, han är den bästa rådgivaren vi kan vända oss till. Då när vi möter motgångar och prövningar men också när vi behöver få tröst och ledning i livet. När vi har satt våra fötter på den eviga vägen så har han lovat ta ansvar för våra liv. Han lovade: *»Och jag skall vara med er alla dagar till livets slut»* (Matt 28:20). Jag får önska er alla som läser den här betraktelsen en välsignad och fridfull julhögtid.

Bön: Du Heliga barn från Betlehem, vår Herre Jesus Kristus, vi ber om din välsignade närvaro inför den kommande julhelgen. Hjälp oss att kunna stilla oss inför den stora högtiden. Var med alla mammor och pappor i julförberedelserna. Vi ber för alla, stora och små, att komma ihåg vad som är det viktigaste och mest centrala i julens budskap. Vi ber för alla som lever i fattigdom, alla ensamma och de som känner sig vilsna. Vi ber för alla sjuka och för dem som sörjer sina älskade. Kom ihåg alla som blir förföljda för Kristi namns skull och befinner sig i fara. Stärk vår tro, föröka vårt hopp och bevara oss i kärlek. I Jesu namn. Amen! ✚

Kurt Enlund

Löftena uppfylls

Julaftonen

Lukasevangeliet 2: 1-14

VI HÖR I DENNA så välbekanta julberättelse att Josef måste bege sig till sin födelseort, till staden Betlehem, för att delta i en folkräkning. Utan att gå in på alla aspekter av detta förstår vi att det fanns ett behov av pengar för att driva staten och därmed ett behov av information om landets skattebetalare, precis som i vår tid. Josef och Maria reste från Nasaret till Betlehem för att delta i folkräkningen. Även fast Maria var gravid. Vi hör också i texten att Josef tillhörde Davids hus och släkt. Vi vet att Davids far, Isai, föddes i Betlehem och sannolikt även David.

Tiden då Jesus föddes var relativt fredlig inom det romerska imperiet. Vi läser i historien att den första kejsaren, Caesar Augustus, omstrukturerade den romerska staten, reformerade skattesystemet, avslutade inbördeskrig och bidrog till en tid av välstånd och fred – senare kallad Pax Romana, den romerska freden. Samtidigt koncentrerade han makten till sin egen position som kejsare och var politiskt hänsynslös. Det är också sant att det romerska imperiet låg i krig med andra delar av den då kända värld-

den. Denna period av fred och välstånd, med korruption inom imperiet, är inte olik den tid vi lever i idag.

Vi vet inte hur mycket av Gamla testamentets profetior Josef och Maria hade hört. Profeten Jesaja, inspirerad av Guds Ande, talade om Jesus och sade: »Herrens Ande ska vila över honom, vishetens och förståndets Ande, rådets och styrkans Ande, kunskapens och fruktans Ande inför Herren.«

Vi vet att Gud, genom sina änglar, uppenbarade för Josef och Maria att barnet som Maria bar var speciellt. Änglarna beskrev honom med mycket magnifika karak-

tärer: »Guds Son«, »Gud med oss« och att hans namn Jesus betydde »Gud räddar«, eftersom »han ska rädda sitt folk från deras synder«. Den moderna sången om Marias tankar, »Mary Did You Know?«, fångar åtminstone en glimt av vilka tankar föräldrarna kan ha haft.

Josef och Maria måste ha varit oerhört förväntansfulla, precis som vanliga föräldrar som väntar barn, men ännu mer på grund av all denna gudomliga information om vem barnet var. Ändå måste omständigheterna kring Jesu tillblivelse i Maria, liksom den cirka 150 km långa och svåra resan, ha varit en utmaning för deras tro. Många bilder, böcker och filmer ger en romantiserad version av berättelsen men antagligen var resan svår, varm och tröttsam. Den exakta tidpunkten för allt är inte lätt att se i Bibeln, men det verkar som att Josef och Maria var i Betlehem en tid före Jesu födelse. Det verkar också som att de inte hade någon annan plats att där de kunde övernatta än där djuren höll till.

När tiden kom för Jesus att födas lindades han i tygstycken och lades i en krubba. Ordet »krubba« har fått en mjuk och helig

klang i modern tid, men det var helt enkelt en plats där djuren åt. Även om vi kan tro att Gud gav glädje, lättnad och tröst till de nyblivna föräldrarna så var det verkligen en ödmjuk början för dem och för Konungarnas Konung och Herrarnas Herre. Kanske förstod Josef och Maria redan tidigt att deras Sons rike inte är av denna världen, som Jesus själv senare sa. Det är också betydelsefullt att Gud valde att först meddela denna födelse till enkla herdar. Vi noterar att ängeln berättade den glada nyheten om vem som fötts och var han kunde hittas. Vi märker också hela skaran av änglar som prisade Gud. Det går lätt förbi, dock, hur herdarna genast talade om vad Herren hade gjort känt för dem och vad de skulle göra i stället för att fokusera på änglarnas härliga uppenbarelse. Gud gav herdarna tro till att tro på Honom och hans löfte.

Sedan syndafallet har Gud genom Mose och profeterna meddelat om den kommande Messias. Tiderna och omständigheterna har varierat men budskapet har alltid varit detsamma. En Frälsare kommer. En som ska rädda oss från våra synder. Liksom de som gått före oss har kunnat greppa Guds löften, så kan också vi hålla fast vid samma löfte. Jesu födelse i en enkel krubba avbildar det ödmjuka tillståndet som behövs i vårt hjärta, som en plats för Jesus där han kan bo. Det är Gud själv, genom sin nåd, som ger tron på Jesus, som förlåtelse för våra synder, i våra behövande hjärtan. All ära till Gud för hans frälsningsverk! Må Han ge oss styrka att tro. Må du ha frid och god vilja i ditt hjärta mot Gud och mot alla omkring dig denna jul och alltid! ✚

Tiderna och omständigheterna har varierat men

budskapet har alltid varit detsamma. En Frälsare kommer. En som ska rädda oss från våra synder.

Ken Helmes

Ordet blev kött och vi såg hans härlighet

Juldagen • Johannesevangeliet 1:1–18

I ÅR ÄR DET 1700 ÅR sedan 250 biskopar samlades i Nicea för att uttrycka vad som är Kyrkans rätta tro och lovsång. Det är en bekännelse till den Treenige, vilket indirekt uttrycks tre gånger i Johannesevangeliet: »I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Gud var Ordet«. Nicenum är från 325, men NC 381 är den version som brukas i Kyrkan. Julens budskap bekänns med orden:

Guds ende Son, född av Fadern före all tid, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud född inte skapad, av samma väsen som Fadern, genom vilken allt blev till; som för oss människor och vår frälsning steg ner från himlen, blev kött (*in carne*) ...

Bekännelsen »av samma väsen« var en bekännelse riktad mot den gamla kyrkans störste villolärare Arius (256–336). Han lär-

de att Logos – Ordet – var skapat i tiden och inte född av Fadern före all tid och av samma väsen som Fadern. För att klargöra detta var fäderna tvungna att använda ett filosofiskt icke bibliskt ord – *homoousios* – »av samma väsen«. Det var endast en bokstav som skilde sanning från villfarelse – i

Jesus ger rätt
insikt i Guds
hemlighet, ty
i Kristus är all
vishetens och kunskapens
alla skatter gömda.

– det vill säga – *homoiusios* - »lik Fadern«. Här besannades Jesu ord i överförd mening att ett (i)jota kan skilja sanning från lögn. (Matt 5:18)

Ordet Logos betyder förutom ord också förnuft (logik), lära, kunskap, princip, handling och så vidare. Det slaktade Lammets är »Guds Logos« (Upp 19:13). Johannes skriver att ingen någonsin har sett Gud. MEN: Jesus ger rätt insikt i Guds hemlighet, ty i Kristus är all vishetens och kunskapens alla skatter gömda (Kol 2:2–3). Den Enfödde (Sonen), som själv är Gud, och är hos Fadern (i Hans sköte) har gjort Gud känd för oss. Det att Sonen är född, och är i Faderns sköte, uttrycktes i Toledo 589 med paradoxen »i Faderns moderssköte«.

Att Ordet är nära knutet till Visheten är en genomgående tanke i Gamla testamentet. Genom Visheten skapades världen och verkade i Israels frälsningshistoria såsom historiens skapande kraft (Vish 7:15–30). Rabbinerna tolkade skapelsen genom en sinnrik ordlek med stöd av Ords 8:22–31: »I sin Vishet skapade Gud« ... Bibelns första ord »*I begynnelsen*« kan sakenligt översättas: »Genom den Förstfödde skapade Gud himmel och jord«. I Kol 1:15–17 konfirmerar Paulus detta, nämligen att Jesus är den osynlige Gudens avbild (ikon), förstfödd före allt skapat, ty i och genom och till honom skapades allt i himlen och på jorden.

Jesus är Gud av Gud, ljus av ljus, ty Gud är »*ljus och inget mörker finns i honom*« (1 Joh 1:5). Framförallt efter det historiska skeende som kallas »Upplysningen« är den

Därför uppmanar Petrus oss att lyssna till det profetiska ordets ljus, som en

fixpunkt framför och över oss. Ett ljus som lyser upp tillvarons mörker, tills dagen gryr och morgonstjärnan Kristus går upp i våra hjärtan.

moderna människan obotligt ensam då hon inte har den glädje och frid som Hoppets Gud ger (Rom 15:13). Hon bär inom sig ett ljus, en följd av kunskapens träd på gott och ont, som leder till strävan att bli lik gud eller dess motsats. Horisonten är kortsiktig och ändlig. Därför uppmanar Petrus oss att lyssna till det profetiska ordets ljus, som en fixpunkt framför och över oss. Ett ljus som lyser upp tillvarons mörker, tills dagen gryr och morgonstjärnan Kristus går upp i våra hjärtan (2 Petr 1:19). Då ser vi med trons ögon Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte (2 Kor 4:6). Vi är då inte ensamma i tidens mörker!

Må ljuset i Betlehems krubba lysa över oss denna julhögtid. +

Ola Byfält

Ikon föreställande Stefanos, den första kristna martyren, vars minnesdag infaller på annandag jul.

Starka i det svaga

Annandag jul • Apostlagärningarna 6:8, 11–15; 7:51–60

PÅ ANNANDAG JUL minns vi Stefanos, den första kristna martyren. Enligt Open Doors forskningsenhet World Watch har omkring 5 000 människor dödats varje år de senaste åren på grund av sin kristna tro. Den siffran döljer ett enormt lidande. Den påminner oss om mänsklighetens mörka sida.

Under det gångna året har jag särskilt berörts av budskapet i Filipperbrevet.

Aposteln Paulus skrev brevet från fängelset i Rom. Hur är det möjligt att Paulus, som satt fjättrad i fängelse, kunde uppmana sina läsare att glädja sig? Vad fanns det för orsak till glädje när man var instängd i en cell, omgiven av vakter, med visshet om att en martyrdöd kunde vänta runt hörnet? Paulus hade länge planerat att resa till Rom för att träffa de kristna där, men nu kunde

han inte röra sig fritt i staden eller se dess sevärdheter – han levde med dödsångesten tätt inpå. Hade han inte alla skäl i världen att vara förtvivlad i stället för glad?

I mitt arbete med förföljda kristna har jag fått lära mig att den djupa glädjen inte är beroende av omständigheterna. En människa som fått sina synder förlåtna för Jesu skull kan lysa av glädje – mitt i mörkret. Vi förstår inte alltid varför Gud tillåter lidande. Vi kan inte alltid fatta varför Gud leder saker och ting på ett helt annat sätt än vi själva hoppats.

Vi vet att vi står på segrarens sida. Därför behöver

den kristne inte frukta, varken världens ondska eller döden själv.

Nyligen mötte jag iranska kristna i Turkiet som lever där som flyktingar och får stöd från Open Doors. De hade flytt för sina liv från Iran, där det är förbjudet att konvertera till kristendomen. Man kan hamna i fängelse bara för att äga en Bibel eller samlas till gudstjänst. Många församlingsledare har dömts till uppemot tio års fängelse i Iran. Många av de kristna som flytt till Turkiet hade väntat i upp till tolv år på asyl. Väntat. Hoppats. Betts. Livet stod stilla.

En iransk kristen berättade hur han i början hade bett att få lämna Turkiet och komma vidare till något europeiskt land.

Men med åren förändrades hans bön. Nu bad han att Herren skulle kunna använda honom där han är. Mitt bland iranerna i Turkiet pågår en andlig väckelse. Små iranska församlingar har uppstått runt om i landet. Allt fler iranier kommer till tro. Just för att människor sitter fast, går evangeliet framåt. Det glada budskapet förvandlar sorg till glädje och mörker till ljus.

Varför glädde sig då Paulus även i fängelset? Han skriver:

»Jag vill att ni skall veta, bröder, att det som hänt mig snarast har fört evangeliet framåt. Det har nu blivit klart för hela preto-riet, och alla andra också, att det är för Kristi skull som jag sitter fången, och de flesta av bröderna har genom min fångenskap stärkts i sin tro på Herren, så att de vågar predika Guds ord ännu mera oförskräckt än förut« (Fil 1:12–14).

Genom tron fick Paulus se Guds plan. Genom hans fängelsevistelse nådde evangeliet ända till de elittrupper som tillhörde kejsarens livgarde – och därigenom hela kejsarens hov. Utan Paulus bojor och vakter hade det aldrig hänt. Det som ser ut som en förlust för oss, kan i Guds plan vara en seger. När vi genom tron får se vårt liv ur Guds perspektiv, behöver vi inte fastna i förtvivlan. Vi vet att vi står på segrarens sida. Därför behöver den kristne inte frukta, varken världens ondska eller döden själv. Jesus säger:

»Detta har jag sagt er för att ni skall ha frid i mig. I världen får ni lida, men var inte oroliga, jag har besegrat världen« (Joh 16:33). +

Miika Auvinen
Direktör, Open Doors Finland

Jesus – världens ljus

GOD JUL GUDS ÄLSKADE VÄNNER! December är här. Vintern är här. Dagarna är rätt så mörka, men de blir upplysta av julbelysning både inne och ute.

Julen är ljusets högtid. Jesus kommer till oss. Han föds till denna värld. Han föds i Betlehem, i ett stall. En så enkel plats hittar Maria och Josef till slut för att ta emot sin son. När Jesus föds förändras allt i världen. Jesus, Guds son, sänds hit för att bli ett exempel för oss, ett exempel för hur vi ska vara mot andra. Han dör för våra fel och brister. Han bär alla våra sjukdomar och bördor. Han gör så att mörkret viker och ljuset sipprar in, så som när persiennerna vrids upp en solig morgon eller när man tändar ett stearinljus och öppnar dörren till ett mörkt rum. Ljuset kommer alltid att besegra mörkret. Jesus kommer alltid att vara världens ljus.

Det spelar ingen roll fastän världen är full av elände. Vi har ledare som är mäktiga att leda land och rike men samtidigt strider mot andra länder. Ondskan och synden härskar. Människor gör fel och brister. Och sen dina och mina tillkortakommanden. Ändå sveps vi in i Jesu kärlek, i Jesu ljus.

Med denna Jesu kärlek är du och jag kallade att älska våra medmänniskor. Vi kristna bär med oss tro, hopp och kärlek. Vi är kallade att lysa tro till dem vi möter. Det som vi gör här nere på jorden har evighetskvalitet. Med Jesus i hjärtat vinner vi livet på jorden men också livet i himmelen. När du och jag

bär Jesus i våra hjärtan behöver vi aldrig vara rädda. Vi är märkta med ett Jesus-stämpel i våra hjärtan och det onda seggar inte över mörkret. Ljuset och Jesus kommer alltid att vinna. Hans nåd förblir över dig och över mig.

»Fjärran ifrån uppenbarade sig Herren för mig. Med evig kärlek har jag älskat dig, därför låter jag min nåd förbliva över dig« (Jer 31:3).

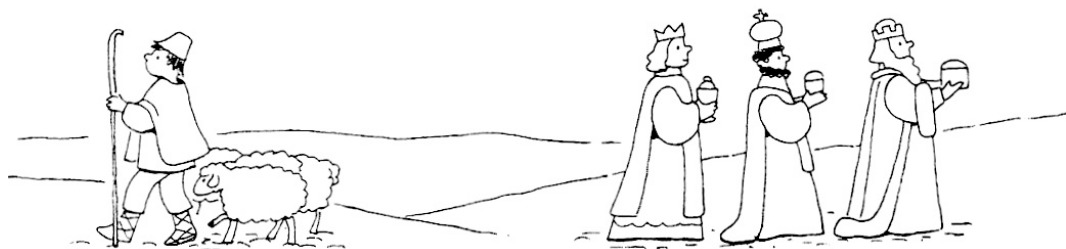
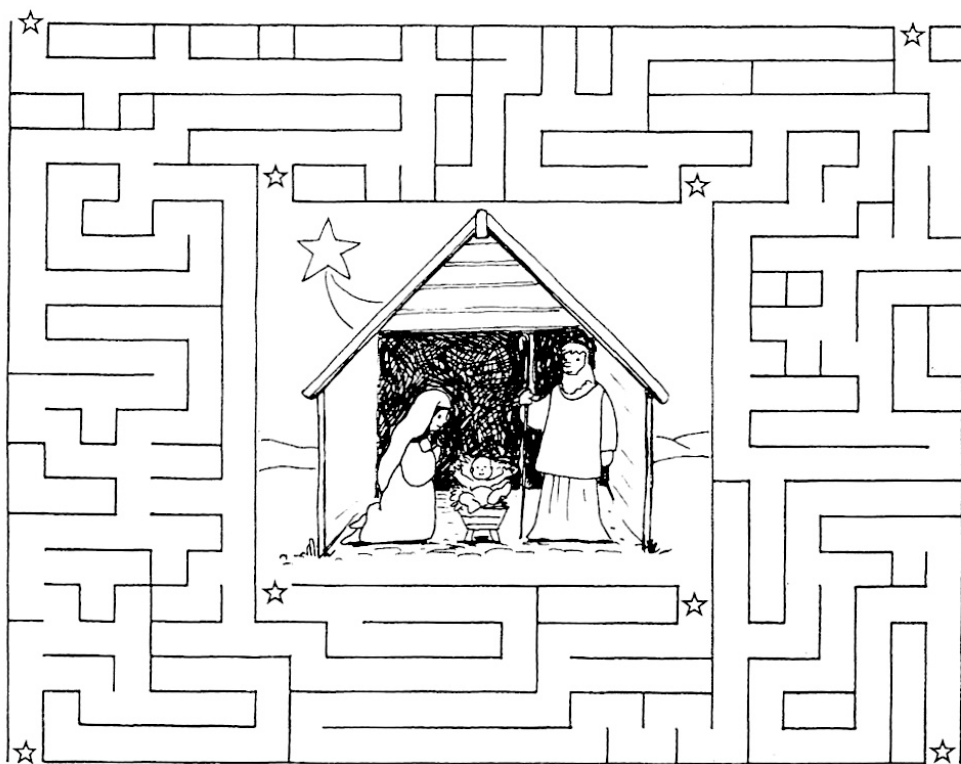
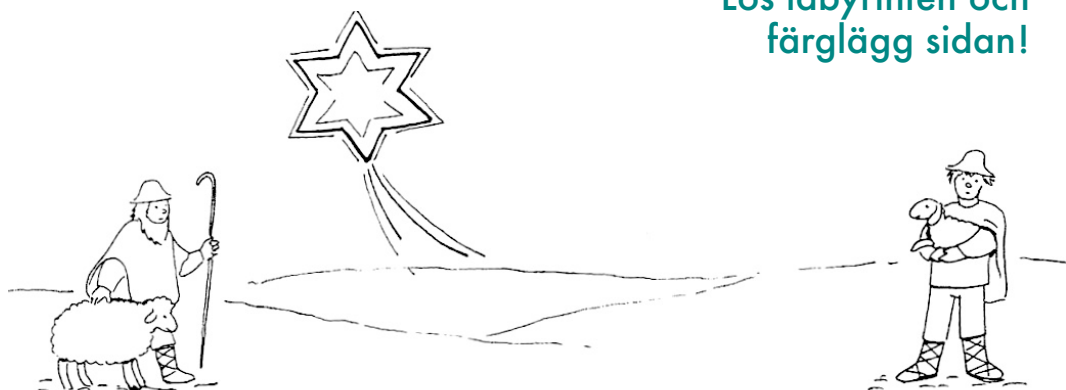
Till sist vill jag sända dig Guds välsignelse över din december månad. ✚

Ingrid Tupeli

Gud gav till världen sitt ljus.
Gav det till dig och till mig.
Ljuset var himmelens svar,
på all den längtan vi har.
Frälsning och frid till vår jord.
Änglarna sjöng dessa ord,
till varje land, varje hus.
Jesus är världens ljus,
ett ljus för både dig och mig,
ett ljus för både dig och mig.

Låt Jesus vara ditt ljus.
Han skingrar mörkret för dig.
Skänker dig vila och ro,
om du på honom vill tro
Änglarnas ord gäller än.
Därför vi sjunger igen.
Låt oss få tända ett ljus.
I varje land, varje hus.
Ett ljus för både dig och mig,
ett ljus för både dig och mig.

Lös labyrinten och
färglägg sidan!

EN SOL- UPPGÅNG FRÅN HÖJDEN

Så ska en soluppgång från höjden besöka oss,
för att lysa över dem som sitter i mörker och dödsskugga
och styra våra fötter in på fridens väg.

LUKASEVANGELIET 1:78–79.

GOD JUL UNGDOMARI! Jag vet att ni känner till att vacker julbelysning och pyntade granar inte är julens ljusa budskap. Har ni någon gång tänkt på att det hade förblivit 100 % mörkersittare, dvs människor som lever under syndens slaveri, om Gud inte hade gripit in och sänt sin Son till världen. Då hade ingen varit ett Ljusets barn. Vi hade varit utan hopp och utan Gud i världen, så som Paulus skriver till Efesierna. Men nu är det ju glädjande att vi läste i det profetiska ordet: »Så ska en soluppgång från höjden besöka oss.«

Tänk vilket nyhets scoop om detta hade skett idag: »En soluppgång från höjden ska besöka oss«. Vilken är då avsikten med denna soluppgång? Det är att »*lysa över dem som sitter i mörker och dödsskugga*« och att »*styra våra fötter in på fridens väg*«. Gud har inte övergett oss. Jesus har kommit för att lysa upp och ta oss ut ur vårt mörker. Precis som herdarnas mörka natt plötsligt blev ljus.

En lång tid innan prästen Sakarias ord i vår text hade profeten Jesajas ord ljudit om ett stort ljus: »*Det folk som vandrar i mörk-*

**Gud har inte
övergett oss.
Jesus har
kommit för
att lysa upp och ta oss
ut ur vårt mörker.**

ret ska se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land ska ljuset stråla fram» (Jes 9:2). Det är också sannolikt att det är detta bibelställe som prästen Sakarias förstod att snart skulle bli verklighet. Prästen Sakarias son hette nämligen Johannes, för oss känd som Johannes döparen. Johannes, som skulle få vara ett vittne om detta Sanna Ljuset och bereda väg för honom.

Med detta Ljus, detta krubbans barn Jesus, bekänner vi i den nicenska trosbekännelsen: »Ljus av ljus, sann Gud av sann Gud«. När den sanne Guden föds som ett litet människobarn blir det omöjliga möjligt. Mörkrets makter är ursinniga inför detta lilla barn. Det står i Uppenbarelseboken 12 om att Johannes såg en syn hur en drake försökte sluka en kvinnas barn. Och av sammanhanget förstår vi att det är Maria och Jesus som texten hänvisar till. Det står också om hur draken blev nedkastad från himlen och att han förföljde kvinnan, som hade fött Sonen, och ville göra slut på dem på allt sätt. Men de blir beskyddade från draken och man förstår av texten att draken lämnar Sonen och kvinnan och går för att strida mot hennes övriga barn i stället. Den här draken är den Onde, dvs mörkrets härskare. Dessa övriga kvinnans barn som draken istället går för att strida mot är vi kristna. Den onde går runt som ett rytande lejon och söker efter att sluka oss.

När man talar om den onde fienden så

kan man bli förskräckt och rädd för honom och hans makt. Kanske tänker man: vem är jag att stå emot hans makt? Men som kristna behöver vi inte vara rädda. Vi sjunger ju i Luthers kända psalm: »Så länge Gud ibland oss bor, alls intet oss förfärrar. Må världens furste då, förgrymmad mot oss stå. Han skadar dock ej här, ty dömd han redan är. Ett ord kan honom fälla.«

Ibland när vi kämpar på i vardagen kan läget verka hopplöst. Det kan vara synder som tynger oss och som vi upplever att är för tunga för oss. När det känns så ska du komma ihåg att det inte är lönt att strida i egen kraft. I Herrens kraft får vi strida och i Hans namn och blod vinner vi seger. Är det så att vi har förlitat oss på egen kraft? Glöm aldrig bibelordet från Johannes 1: »Jesus är det sanna ljuset som ger ljus åt alla människor.« I sitt frälsningsarbete behöver Jesus inte dina varma känslors extra-ljus, ditt genialiska förstånds glödlampa eller din krafts xenonlampor. Han har tillräcklig belysning och du får låta Jesu ljuskälla genomstråla dig.

Denna soluppgång från höjden fanns redan i evigheten. Men när Herren Jesus föddes som ett litet barn till jorden blev det en andlig soluppgång över jorden. Han var världens ljus och världens frälsare. Han kom senare i livet att få ta straffet för alla

**När det känns
så ska du kom-
ma ihåg att det
inte är lönt att
strida i egen kraft. I Her-
rens kraft får vi strida och
i Hans namn och blod
vinner vi seger.**

Ljuset får stråla ner över dig också idag och Gud säger åt dig på ett liknande sätt som han sa vid Jesu dop: »Denne är min son, den älskade.«

som levde hopplöst bundna i mörker och dödsskugga. Han fick ta ett mörkerbarns straff, han som själv var Ljuset. Tack vare att Jesus Kristus led detta straff, så behöver inte du som tror på honom göra det. Du får istället vara ett ljusets barn, av nåd för Jesu skull. I Efesierbrevet står det: »*Tidigare var ni mörker, men nu är ni ljus i Herren.*«

När Jesus har frälst oss från syndens mörker ska vi inte lämna i den mörka syndagraven och bara beklaga oss över hur syndiga vi är. Jesu kropp finns inte i graven längre. Vi vandrar ju på fridens väg som kristna och om vi med avsikt framkallar eller stannar kvar i syndiga tankar så drabbas vi av ofrid och tvivel. Vi kan ju inte undvika att drabbas av syndiga tankar och vi gör syndiga saker, men vi ska inte låta synden tynga ner oss så att vi tappar modet. Ja, det stämmer att vi varje dag ska korsfästa våra begär och synder, men det betyder inte att vi själva hänger kvar vid våra synder som blodiglar. Det betyder att vi släpper taget om dem och att synden får förflyttas från vårt innersta hjärtas tankar till Kristi axlar.

Ta till dig det glada och ljusa budskapet till herdarna: »*Idag har en frälsare har fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren*« (Luk 2:11).

När det blir klart för dig att detta budskap gäller dig – ja, då är det som att himlen öppnar sig och det blir alldeles ljust. Änglarna sjunger och du märker hur du stämmer in i änglasången: »*Ära vare Gud i höjden och frid på jorden bland människorna som han älskar.*« Ljuset får stråla ner över dig också idag och Gud säger åt dig på ett liknande sätt som han sa vid Jesu dop: »*Denne är min son, den älskade.*« För er Guds döttrar säger han: »*Denne är min dotter, den älskade.*«. Som döpta och troende Guds barn får vi glädja oss. Herren Jesus stannade inte i graven utan han lever och regerar i evigheters evighet. Vi minns änglarnas ord: »*Han är inte här, han har uppstått.*«

Vi kristna och troende har också uppstått med Kristus och detta ljusa uppståndelseliv får vi nu leva varje dag. Jesus säger i Johannes 12:46: »*Jag har kommit till världen som ett ljus, för att ingen som tror på mig ska bli kvar i mörkret.*« Den som tror är inte längre bunden av mörkrets makter och synd utan är »ljus i Herren« och lever med stor glädje inför Guds ansikte.

Ungdom!

Må Han som föddes i Betlehem få vara ditt Ljus, din Herre och din Frälsare för evigt. Då ska du inte bara få en god jul, utan också en ljus framtidsdag och få bo i hans hus i evigheters evighet. Amen! +

Kevin Nyfelt, ungdomsarbetsledare

Texten är en bearbetad och förkortad version av den andakt som som hölls på ungdomarnas julfest i Bosund 2024.

Maligayang Pasko!

JAG TRÄFFAR DEM en vacker söndag i september. Jeana, Jocelyn och Jenny är syster. Samzon och Michael är deras släktingar. »We are family«, säger de glatt. Det syns att det betyder mycket för dem att få vara tillsammans i det land som än så länge är ganska nytt och främmande. De kommer från Tarlac City i nordvästra Filippinerna, från mycket fattiga förhållanden, och är i Finland för att arbeta och skapa ett bättre liv för sig och sina familjer. Kvar i hemlandet finns äkta hälfter, barn och föräldrar som nu får ett drägligare liv. Deras tacksamhet över att Herren har lett dem till Finland är påtaglig.

Jeana arbetade i många års tid som vårdare och städare i Israel innan hon för drygt två år sedan kom till Finland. Mannens inkomst räcker inte till för att hålla familjen, dit också en dotter hör, vid liv och hon behöver därför bidra till familjens ekonomi. Jeana visste inte mycket om Finland innan hon kom hit men hon reste iväg i bön om att Herren skulle leda henne till gudfruktiga människor och en församling. Destinationen var Jakobstad och ett jobb på städ-firman Trivsel.

De övriga kom till Jakobstad för ca nio månader sedan. Jocelyn har man och en rullstolsburen son med särskilda behov.

Tack vare de pengar hon nu kan skicka hem till dem får sonen den vård han behöver. Jenny kan idag på ett helt annat sätt bidra till försörjningen av familjens tre döttrar än hon kunde som sömmerska i hemlandet. Samzon försörjer fru och tre barn och understöder också sin kyrka ekonomiskt. Han har studerat teologi och arbetat som pastor i Israel och hemma i Filippinerna. Han har länge känt en kallelse att evangelisera i Europa. Michael drev tillsammans med sin fru ett jordbruksföretag men det var svårt att få det att gå ihop ekonomiskt. Till familjen hör två barn, ett tvillingpar. Han ville egentligen studera utomlands men Herren öppnade en helt annan dörr för honom.

Beslutet att den ena föräldern skulle åka iväg från sin familj för att jobba i ett land långt borta var inte lätt att fatta. Men möjligheten att få en bättre tillvaro vägde tungt. Alla saknar de sina familjer men ber och hoppas att de ska få återförenas med dem. De vill gärna stanna i Finland som de upplever som ett lugnt och tryggt land. Lugnet är bra men väldigt annorlunda än livet och kulturen i Filippinerna. Vi skrattar litet tillsammans åt den finländska lågmäldheten som de har hunnit upptäcka. Skutnäs bönehus har blivit deras församling. Jag undrar om de känner sig hemma i bönehuset, om det känns som deras församling. »Jo, det gör

Jag undrar om de känner sig hemma i bönehuset, om det känns som deras församling. »Jo, det gör det«, säger de.

FAKTA OM FILIPPINERNA

- ett örike bestående av mer än 7 000 öar
- invånarantal: 112 729 484 (2024)
- ca 20 % lever under fattigdomsgränsen, det finns en liten rik elit
- över 90 % är kristna, varav de flesta är katoliker, en liten del är protestanter eller tillhör andra kristna grupper. En liten del hör till islam, österländska religioner, naturreligioner.

det« säger de. Men de är evangelikala kristna och vana vid litet livligare gudstjänster. I varmt samförstånd skrattar vi litet åt olikheterna i våra församlingar.

Sedan talar vi om julen. Hur firar man jul i Filippinerna? I ett land där över 90 % befolkningen är kristen är julfirandet viktigt. Det sträcker sig över en längre tid än hos oss. Redan i september sätter man ut julbelysning, lyktor och dekorationer. »Massor av julbelysning« säger de, särskilt bland de mera välbärgade. De s.k. *ber-månaderna*, höstens månader som slutar på -ber – dvs september–december – präglas av glädje och förväntan. »Ber months spread love«, säger Jeana och alla instämmer.

Ett inslag i julfirandet är *carol singing* i mitten av december. Då går man i grupper från hus till hus, sjunger julsånger och dansar till ackompanjemang av improviserade instrument som kastrullock och annat liknande. I gengäld får man en liten penninggåva. Det här är ett sätt att samla in pengar för kyrkans verksamhet. Ungdomarna brukar t.ex. samla in pengar för det ungdomsläger som kyrkan ordnar under jullovet.

Sedan kommer *nine nights* (nio kvällar) som startar 16 december och kulminerar på julafton. Då samlas man i kyrkan nio kvällar i rad för läsning av bibeltexter kring Jesu födelse, predikan, lovsång och kaffe med tilltugg. Sista söndagen före julafton är det

julfest i kyrkan med gemenskap, mat och julklappsutdelning. På julafton efter kyrkan går var och en hem till sitt där det mera privata julfirandet sedan tar vid. Det inleds vid midnatt och pågår hela juldagen. Gemenskap kring mat hör julfirandet till. Till julbordet hör bl.a. helstekt gris och mycket annat gott som man tillreder tillsammans. Men alla har inte råd att äta gris. Jeana minns jular i hennes barndom då julmaten bestod av en brödskiva med margarin och en läskedryck. I Filippinerna firas inte julannandag.

Vi talar om anledningen till att vi firar jul – Jesu födelse – och konstaterar att många människor i Filippinerna och i Finland inte längre vet varför vi firar jul. Vi kommer sedan in på vad det leder till då ett folk avviker från Guds vilja. »Det gjorde folket gång på gång i Gamla testamentet och då följde Guds straff«, säger Samzon. Vi är eniga om att vi behöver be för våra länder.

Hur tänker detta glada gäng då fira jul i år? Det har de inte hunnit fundera särskilt

Jeana minns
jular i hennes
barndom då
julmaten bestod

av en brödskiva med margarin och en läskedryck.

mycket på. »Senaste jul var jag bara ensam hemma« berättar Jeana. I år blir det annorlunda, nu är delar av familjen här och de kan vara tillsammans. Helstekt gris lär det väl knappast bli men sannolikt en blandning av filippinskt och finländskt.

Om man stöter på dessa vänner i jultid kan man gärna hälsa dem med »Maligayang Pasko«. Det är Filippinernas majoritetsspråk tagalog och betyder ungefär god jul. +

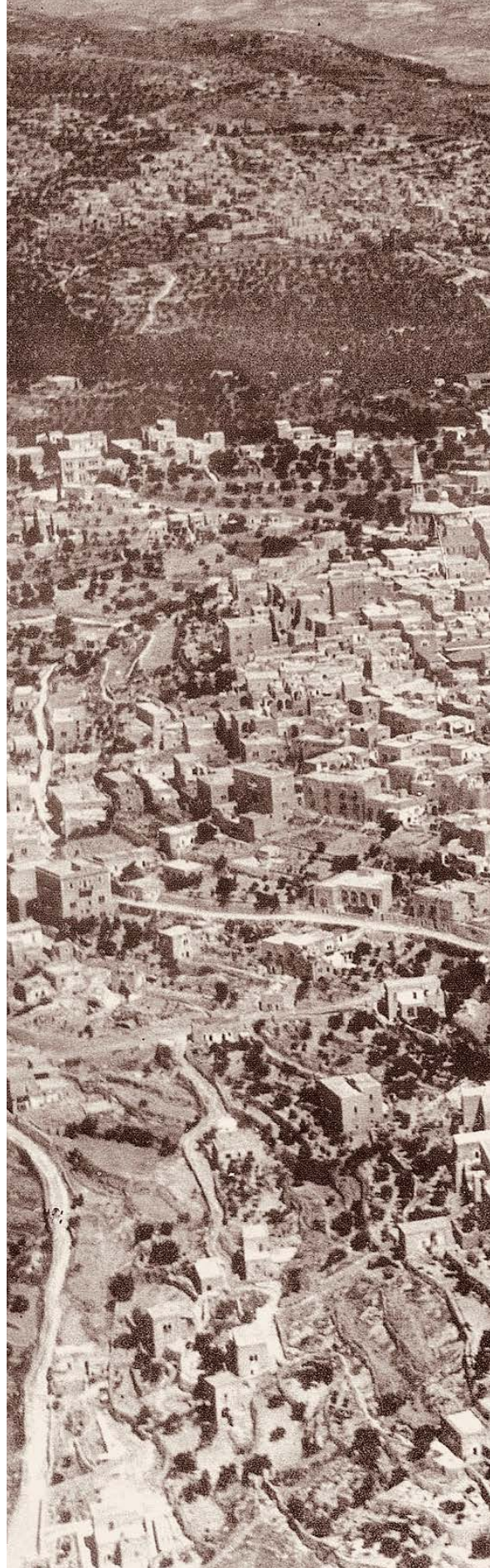
Marianne Asplund

JULPROFETIA ENLIGT PROFETEN MIKA

Men du, Betlehem Efrata,
som är så liten
bland Juda tusenden,
från dig skall det åt mig komma
en som skall härska i Israel.
Hans ursprung är före tiden,
från evighetens dagar.
Därför skall han överge dem
fram till den tid
då hon som skall föda har fött.
Då skall resten av hans bröder
få vända tillbaka till Israels barn.
Han skall träda fram och vara
en herde i Herrens kraft,
i Herrens, sin Guds, namns höghet.
Och de skall ha ro,
ty han skall då vara stor
intill jordens ändar.

MIKA 5:2–4

Flygbild över Betlehem,
tagen den 20 juni 1937.

Tankar om förberdelse inför och firande av julen

I denna artikel får ni höra hur några studerande från Tisdagssamlingen i Vasa firar och förbereder sig inför julen.

Jag tycker om att delta i julfester med vänner och andra kristna ungdomar, sjunga julpsalmer och vara med i lekar med jultema – det ger en fin förväntan inför julen. Själva julen firar jag tillsammans med familjen, med god mat, gemenskap och framför allt med tacksamhet över Jesu födelse.

Jakob

Julen hos oss spenderas med familjen, vi samlas och äter god mat. Sedan sjunger vi och läser julevangeliet och umgås. För oss är det viktigt att inte glömma bort varför vi firar Jul, alltså till minne av Jesu födelse. Julen är en tid när man kan glömma bort vardagliga bekymmer och stress, och i stället stilla oss kring Guds ord.

Annie & Robin

De sista veckorna i skolan innan julen är oftast väldigt hektiska med tenter och inlämningar. För mig är det då viktigt att ta mig tid till att samlas med andra kristna och uppmärksamma anledningen till varför vi firar julen. I Vasa brukar vi ha spelkväll eller sångkväll med jultema innan del flesta far på jullov, det brukar oftast ge julstämning och möjlighet att stilla sig och koppla bort allt annat för några timmar. För de viktigaste julförberedelserna för mig är just det, att stilla mig och vänta på ankomsten av vår Konung.

Jemina

I väntan på julen läser vi varje dag i december ett kapitel från Lukasevangeliet. Lukas-evangeliet har 24 kapitel och är därför passande. Som jultradition hos oss brukar vi inleda julafton med att läsa julevangeliet, vi sjunger och äter gott i gemenskap med familjen. Världen försöker dra oss bort från kärnan i julfirandet, nämligen Jesu födelse. Därför behöver vi påminna oss om Jesus och omringa oss av kristna vänner och familj där Jesus får vara i centrum.

Regina & Rasmus

När jag tänker på julen så faller mina tankar på familjen, vänner och alla julfester med god julmat. Även en liten gran med julpynt dyker upp i lägenheten. Julkyrkan på julafton är ett måste där jag får höra julens evangelium.

Noah

Tisdagssamling och SLEF:s julfest

Årligen ordnar Tisdagssamling tillsammans med SLEF en julfest. Festen firas vid Evangeliska Centret där det bjuds på julgröt, program och julstämning. Programmet brukar ofta innehålla allsång, femkamp, musikframträdanden, andakt och mycket humor.

Julen är en glädjens högtid, vi har av nåd fått en frälsare som är beredd att gå i döden för våra synder, det är värt att firas. Just detta är något som är viktigt och centralt då julfesten planeras. Visionen är att julfesten skall vara en plats där unga studeranden kan samlas och ta en paus från vardagen för att få glädjas över den största gåva jorden fått.

Mitt i all glädje ger psalmerna och andakten också rum för att ta in och begrunda betydelsen av högtiden. Den kärlek Gud visar oss genom att låta sin enfödde son i ödmjukhet bli lindad och lagd i en krubba är så ofattbart stor, men i skratten, i sången och i gemenskapen blir det något lättare för ett armt människohjärta att begrunda och förstå vår Faderskärlek för oss.

Så här förbereder vi oss inför julen här i Vasa – genom gemenskap, sång, bibelläsning och stillhet inför julens budskap. Vi vill önska er alla en fridfull julehelg och ett välsignat nytt år!

Tisdagssamlingen i Vasa

LFF:s styrelses julhälsning 2025

LFF:S VERKSAMHET har under året fortsatt enligt invanda mönster, men nya vägar har också öppnats för evangeliet. Missionsarbetet i Ryssland, Albanien och Lettland har fortgått, och vi tackar Gud för att han ännu gör det möjligt för sina tjänare att nå ut med evangeliet även i dessa oroliga tider. Missionssamarbetet med Myanmar har fortsatt under året genom att vi fått hjälpa den lokala kyrkan med bibelundervisning, och vi ber att Herren ska leda hur detta arbete får utvecklas framöver. Genom våra samarbetspartners har vi kunnat göra hjälpsändningar till Ukraina också i år.

**Varje gåva,
varje bön och
varje arbets-
timme är ett
uttryck för tacksamhet
och trohet mot Herren.**

Inom hemlandsmissionen har predikoverksamheten fortsatt i kyrkor, bönehus och äldreboenden, och många samlingar har burits av trogna frivilliga krafter. En särskild glädje under året är att vi fått göra fler besök till

Vasa länsfängelse. Här har evangeliet nått människor i utsatta livssituationer. Ungdoms-, familje- och radioverksamheten har också under året varit livlig. Det är särskilt glädjande att se hur nya generationer engagerar sig och bär arbetet vidare. LFF:s skriftskola har blivit ett viktigt redskap i arbetet bland de unga, och vi ber att många genom den ska få lära känna Herren personligen.

Från LFF:s styrelses sida vill vi uttrycka ett varmt och ödmjukt tack till alla som på olika sätt deltagit i verksamheten under året – i förbön, gåvor, arbete och engagemang. Vår verksamhet vilar helt på frivilliga insatser och ekonomiskt stöd från bönehus, privatpersoner och företag. Varje gåva, varje bön och varje arbetstimme är ett uttryck för tacksamhet och trohet mot Herren.

Vi vill också rikta ett särskilt tack till alla Ordets tjänare som förkunnar evangeliet och står till förfogande i Guds rike. Vi ber om kraft, uthållighet och glädje i uppdraget även under det kommande året.

Må Herren välsigna er alla!

Med önskan om en fridfull jul och ett välsignat nytt år till alla läsare. ✚

LFF:s styrelse
Ordf. Olav Vikström

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 45 euro

Gåvoprenumeration: 25 euro

Sverige

Prenumeration: 48 euro + frakt

Gåvoprenumeration: 28 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 48 euro + frakt

Gåvoprenumeration: 28 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 48 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Sions *Jultidning* ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis

under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 (genom textmeddelande)

• elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Pipsosvägen 10,
95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borråsveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions *Missionstidning* finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

Se, dagar skall komma,
säger Herren,
då jag skall låta
en rättfärdig telning
växa upp åt David.
Han skall regera som kung
och handla med vishet,
han skall utöva rätt
och rättfärdighet i landet.
I hans dagar
skall Juda bli frälst
och Israel bo i trygghet,
och detta är det namn
man skall ge honom:
Herren vår rättfärdighet.

JEREMIA 23:5-6

